

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

ΚΑΣ ΥΟ-FIEVRE ΠΟΝΗΡΙΔΗ. *Alban*. (31 'Ιανουαρίου-14 Φεβρουαρίου 1931).

Ἡ ἔκθεση τῆς ἐκλεκτῆς παρισινῆς καλλιτέχνιδας περιλάμβανε ἀκουαρέλλες, gravures, παστελ καὶ σχέδια. Ἡ κ. Υο-Fièvre Πονηρίδη εἶναι ἀπτοὺς λίγους ἀρτίστες μετ' ἠρηγόνην ἀντίληψιν στὴν ἐκτέλεση τῆς ἐργασίας τους πού ἐπισκέφτηκαν τὴν πόλιν μας. Ταλέντο ἀληθινόν, ἰδιοσυγκρασία καλλιτεχνικὴ ἀνήσυχη, σφοδρὸς νεανικὸ καὶ εὐαίσθησις ἐξαιρετικὴ στὴν ἐκδήλωσίν της, αὐτὰ εἶναι τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ τοῦ ἔργου της. Ἀσφαλῶς ἡ κ. Πονηρίδη θὰ πέρασε ἀπτὴν ἀκαδημαϊκὴν ἀντίληψιν μιὰ καὶ ἔκανε école des Beaux Arts στὸ Παρίσι καὶ ἡ πολὺ μοντέρνα ἐκδήλωσίν της εἶναι ὀριμασμένη ἐξέλιξις.

Στὴν πρώτη ματιὰ οἱ ἀκουαρέλες της δείχνουν μιὰ διάθεση *espiègle*. Στὸ προσεκτικότερον ὅμως ἐξέτασμα βλέπει κανεὶς τὴν τραγικὴ ἔννοια μετ' ἠρηγόνην ἀντικρύζει τὴ ζωὴ ἢ καλλιτέχνιδα. Ἐκεῖνο πού τὴν ἐλκύει ἰδίως εἶναι ἡ παράξενη ἀποψη, ἢ ἰδιόρρυθμη, ἢ ἰδιότροπη τῶν πραγμάτων, ἢ κωμικοτραγικὴ πλευρὰ νὰ ποῦμε τῆς ζωῆς. Τὰ ἔργα «Danseur», «la drôlesse», «pantin dansant», «la noce des pantins», «la danseuse à l'enfant» εἶναι ἀντιπροσωπευτικὰ αὐτῆς τῆς διάθεσης τῆς καλλιτέχνιδας. Ἡ ἴδια εἶναι παιδί τοῦ Παρισίου, ἔτοιμη νὰ γελάσει καὶ νὰ κλάψει μπροστὰ στὴν κάθε ἀλλόκοτη ὄψη τῆς ζωῆς, ἀλλὰ ποτὲ νὰ περᾶσει ἀδιάφορη. Αὐτὴ εἶναι ἡ βαθύτερη ἐξέτασις τοῦ ἔργου, ἢ ψυχολογική. Ἡ ἀποψη τοῦ ἢ τεχνικὴ εἶναι ἐπίσης πολὺ συμπαθητικὴ. Ἡ ἐκτέλεσις εἶναι φίνια ἀραχνούφαντη, λεπταίσθητη. Τὰ χρώματα συνδυασμένα μετ' ἠρηγόνην ἐξαιρετικὸ γούστο ἱκανοποιοῦν τὸ μάτι μετ' ἠρηγόνην ἀρμονικότητά τους καὶ τὴν ἔντεχνην προσαρμογὴν τους μετ' ἠρηγόνην ἰδέαν τοῦ ταμπλώ.

Ἄπτις πιδ ὁμορφες καὶ ἐκφραστικὲς ἀκουαρέλες ἦταν ὁ ἀριθ. 12 «La noce des pantins», ὁ ἀριθ. 14 «Deux marionnettes», ὁ ἀριθ. 4 «Le clown III», ὁ ἀριθ. 27 «La fille publique», ὁ ἀριθ. 32 «La danse du boîteux».

Δύναμη μεγάλη δείχνει ἡ καλλιτέχνιδα στὶς gravures. Τὸ σχέδιον της ἔχει νευρικότητα καὶ ἡ ζωγραφικὴ της παρατήρησις χωρὶς τὸ χρώμα δείχνεται πιδ ἀτόφια. Ὁ ὄρθιος καὶ καθιστὸς ζητιάνος εἶναι δυὸ ξεχωριστὲς gravures πού κάνουν ἐντύπωσιν. Ἡ ἔκφρασις τοῦ ζητιάνου καὶ ἡ στάσις πολὺ ἱκανοποιητικὴς.

Ἄπτις παστελ μᾶς ἄρεσε ἰδιαίτερα τὸ «Triptyque persan», καὶ ἀπτις σχέδια ἐξαιρετικὸ ἦταν ὁ ἀριθ. 63 «Les pleureuses».

Ἡ κ. Πονηρίδη στὸ λιγύχρονον διάστημα τῆς διαμονῆς της στὴν Αἴγυπτον μᾶς ἔδωσε καὶ ἔργα της μετ' ἠρηγόνην Αἰγυπτιακὰ μοτίβα—τοπεῖα, ἀραπάδες καὶ ἀραπίνες, πού διακρίνονται γιὰ τὴν ἰδιορρυθμίαν τους στὴν ἐντυπωσιακὴν τους ἀπόδοσιν.

Ἡ ἐργασία τῆς παρισινῆς καλλιτέχνιδας ἐκτιμήθη πολὺ ἀπτοὺς φιλότεχνους τῆς πόλης μας.

Ἡ Κ. Πονηρίδη θὰ ἐκθέσει καὶ στὸ Κάιρον. Ἐκεῖ θὰ παρουσιάσει καὶ δυὸ θαυμάσιες gravures πού ἐμπνεύστηκε ἀπτις ποιήματα τοῦ Καβάφη «Ἐν τῇ ὁδῷ» καὶ «Νὰ Μείνει».

P. Σ.